

Ekstra høj pensionsalder er både upopulær og urimelig

Regeringens 2025-plan stiller forslag om en ekstra forhøjelse af folkepensionsalderen med ½ år, så folkepensionen kommer op på 67 ½ år i 2025 og 68 ½ år i 2030.

Det er imidlertid ikke populært blandt LO-lønmodtagerne. Fire ud af fem LO-lønmodtagere er uenige i, at folkepensionsalderen skal stige mere end allerede planlagt. Det viser en Epinion-undersøgelse foretaget for LO.

Regeringen fremhæver, at de årgange, der går på pension de næste to-tre årtier har udsigt til flere år på folkepension end dem, der kommer efter. Men en fremrykning er ikke rimelig af den grund, for de pågældende årgange er nemlig ikke vindere i det samlede generationsspil.

Analyser fra De Økonomiske Vismænd viser, at generationer født før 1984 vil yde mere til de offentlige kasser, end de vil modtage set over hele livet – mens det omvendte vil gøre sig gældende for generationer født efter 1984. Så de flere år på pension for de kommende årgange af pensionister kan ikke opveje, at de set over livsforløbet må forventes at skulle betale til de yngre generationer.

Ekstra høj pensionsalder er ikke populær

8 ud af 10 vil ikke hæve pensionsalderen mere end planlagt Analysebureauet Epinion har foretaget en rundspørge blandt 1.252 LO-lønmodtagere i perioden 4-12. august¹. 79 pct. af LO-lønmodtagerne svarer, at de er helt eller overvejende uenige i, at folkepensionsalderen skal stige mere end planlagt. Undersøgelsen viser samtidig, at der kun er en meget lille gruppe på 8 pct., som er enten helt eller overvejende enige i, at folkepensionen skal stige mere end allerede planlagt, jf. tabel 1.

Tabel 1. Holdning til ekstra forhøjelser af folkepensionsalderen

	Andel
	----- Pct. -----
Helt enig	2
Overvejende enig	6
Hverken enig eller uenig	10
Overvejende uenig	20
Helt uenig	59
Ved ikke	4
I alt	100

Anm.: Tabellen viser andel af målgruppen med den respektive holdning til udsagnet: Folkepensionsalderen skal stige mere, end det allerede er planlagt.

Kilde: Epinion for LO, august 2016.

¹ LO-målgruppen udgøres af medlemmer i forbund under LO, medlemmer hos konkurrenter og ikke-medlemmer, der kunne have valgt at være medlemmer hos et LO-forbund.

Antal år med ret til folkepension

Regeringen ønsker en mere fair fordeling af pensionsperioden mellem generationer. Baggrunden er, at de kommende pensionister har udsigt til relativt flere år med folkepension. Det fremgår, således af helhedsplanen:

Flere år med pension til dagens og morgendagens pensionister

Personer, der går på pension i de nærmeste årtier, kan forvente flere år med folkepension end de, der er unge i dag, og som går på pension efter midten af dette århundrede. Eksempelvis har personer, der i dag er 56 år, udsigt til i gennemsnit godt 18 år som folkepensionister, mens nyfødte har udsigt til i gennemsnit godt 15 år som folkepensionister. (DK2025 side 159)

Ser man alene på udsigterne til antal år med ret til folkepension kan man forledes til at tro, at dem, der går på pension nu og de kommende par årtier, i særlig grad nyder godt af den offentlige velfærd sammenlignet med andre årgange.

Et bredt perspektiv er nødvendigt

De Økonomiske Vismænd har imidlertid vist, at det ikke er tilfældet, når man ser på det samlede træk på den offentlige service.

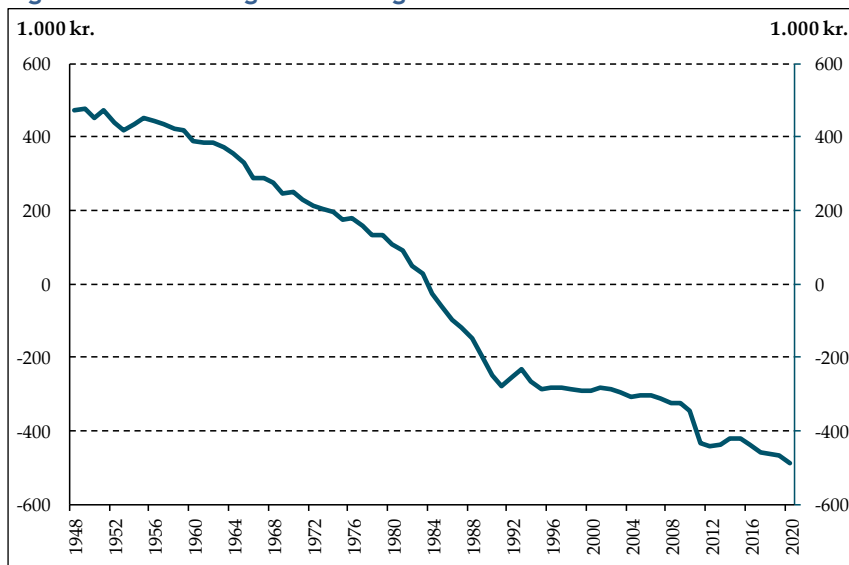
Pensionister er ydere - ikke nydere i generationsspillet

Det Økonomiske Råd har i forårsrapporten 2014 opstillet et generationsregnskab, som viser, hvor meget hver fødselsårgang fra 1930 til 2030 trækker på de offentlige udgifter og betaler i skatter og afgifter.

Generationsregnskaber giver et mere sigende billede

Rapporten viser, at generationerne frem til 1984 er nettoydere til den offentlige velfærd, mens årgangene herefter er nettomodtagere. Konkret ventes årgangene, der er født i 1950'erne at bidrage med 4-500.000 kr. pr. person set over deres forventede levetid. Mens årgangene født i 1960'erne får et nettobidrag omkring 2-300.000 kr. For årgangene fra midt firserne går regnestykket i nul, det vil sige, i et livsperspektiv trækker de lige så meget på de offentlige ydelser, som de betaler i skat, *jf. figur 2.*

Figur 2. Nettobidrag til offentlig sektor

Anm.: Figuren viser, hvor stort et nettobidrag til den offentlige sektor en person fra hver årgang i gennemsnit betaler i løbet af livet. Nettobidraget er forskellen mellem skatte- og afgiftsbetalinger over livet og værdien af alle modtagne offentlige ydelser.

Kilde: Dansk Økonomi, forår 2014.

Når de ældre generationer er nettobidragsgivere, er det fordi disse generationer har bidraget til opbygningen af velfærdsstaten i deres erhvervsaktive år, men ikke har trukket på fx børnehaver og uddannelsessystem i samme udstrækning, som de yngre generationer, der er vokset op med velfærdssamfundet.

I rapporten kan læses:

"Man kan imidlertid også gøre gældende, at det ikke er naturligt at se på forskellene i offentlige tilbagetrækningsordninger isoleret i forhold til alle andre offentlige tilbud og krav til de enkelte generationer, når man skal vurdere den samlede generationsmæssige balance i de offentlige ydelser ...

Forskelle mellem generationer øges, hvis pensionsalderen sættes mere op

... Det ville dermed forøge forskellen på de enkelte generationers nettobidrag, hvis folkepensionen for disse ældste årgange (årgangene født i 1950-70) blev reduceret og besparelsen opnået herved i stedet kom yngre årgange til gode". (Side 177).

Så selvom årgangene fra 1950'erne, 1960'erne og 1970'erne har udsigt til relativt flere år på pension end de generationer, der følger efter, så kan det ikke opveje, at de set over livsforløbet må forventes at skulle betale til de yngre generationer over de offentlige kasser.